cifigitur mūdo. Tribus vero sequentib⁹ ꝯformis efficit̃ vero: vt quasi sex alis seraphicis a mūdialib⁹ eleuetur: ⁊ in diuina ferat̃. Proinde huic paupculo sancto frācisco qui ꝑfectionem euāgelij ꝑfecte seruauit ⁊ docuit in apparitione seraphica stigmata sua tanq̄ sigillum approbatissimū iesus impssit: vt ꝯtra finaliū tempoꝝ ꝑiculosam caliginē manifestum nobis in via ꝑfectiōis ostēderet signū quo reduceremur in christū ꝑfecte virtutis exemplar ⁊ finem. Qui cum patre ⁊ spiritu sancto bn̄dictus laudabilis ⁊ sempit̃naliter gloriosus. ⁊ glorificādus. viuit ⁊ regnat cūcta ꝓ suo libito gubnādo ꝑ infinita secu. se.

Feria. iiij. post dn̄icam resurrectionis de sitibus ⁊ desiderijs animarū tam bonis q̄ malis. ⁊ de mr̃imonio ⁊ fornicatiōe spirituali. Sermo. lxj.

m

Ittite in dexteram nauigij rhete ⁊ inuenietis Jo. xxj. et in euāgel. ho. Scd̄z nempe mysticū intellectū nauigiū est anima ꝑegrina in mari hui⁹ seculi ꝓcelloso cui ad sinistrā a dn̄o ꝯstituta sunt corꝑalia ⁊ tꝑalia bona: ad dexterā vero spūalia ⁊ eterna. De q̄bus dicit̃ Cant. ij. dicit aia spōsa christi. Leua eius sub capite meo: ⁊ dextera illius amplexabit̃ me. Per leuam ꝓsperitas vite presentis signatur. Unde Prouerb. viij. salomon ait. In sinistra illius diuitie ⁊ gloria: q̄ tamen oīno trāsitoria sunt ⁊ occidua. Proinde occidentalis ps mūdi in mysteriū sinistra illius denoiat̃. Et ꝑ caput ipsa mens significatur: eo q̄ interioris hois sit pars suprema Sub hoc capite tunc est leua dei: cum ipsa mens eternoꝝ amore oīa tꝑalia spernit sicut ꝓpheta ait. Oia subiecisti sub pedib⁹ eius. Per dexterā ꝓfecto in qua viget sensus et virtus. spūalia ⁊ eterna mystice designant̃: que maxime cōphendunt̃ in charitate. q̄ hic incipiens ꝑficit̃ in gloria sempit̃na. Unde apl's ait. j. Cor. xiij. Charitas nunq̄ excidit. Unde etiam ꝓpheta ad dn̄m ait. Delectatiōes in dextera tua vsq̄ in finē. Et iterū alibi idem ait. Illuc manus tua deducet me et tenebit me dextera tua. De hac deniq̄ dextera aia ait dicens. Et dextera illius amplexabitur me. Non eni dicit amplexat̃ sed amplexabit̃. Naz in p̄senti vita talia spūalia bona modicū p̄gustant̃: sed in futura vita dextera sua amplexabit̃ animā iam beatā eaz in seipso glorificādo. Rhete siquidem hūanum desideriū est quo libere piscari possumus in tꝑalibus ⁊ eternis. Consu it igitur nobis dn̄s piscari in spūalib⁹ ⁊ eternis que maxime ꝯsistunt in charitate: ideo in verbo ꝓposito ait. Mittite in dexterā nauigij rhete: ⁊ inuenietis. s. p̄dicta bona. Ut ergo piscari fructuose valeamus triplex desideriū quasi triplex rhete distinguam⁹ ad presens Primū est desideriū naturale. scd̄m est desiderium virtuale: tertiū est desideriū crimiale: que oia a dn̄o cognoscūt̃. Unde ꝓpheta in. xxxvij. ps̄. ait. Dn̄e ante te oē desiderium meū. s. p̄dictū. Quod pōt esse aliud thema i materia occurrēti. Uel dici potest q̄ hoc triplex desideriū sit triplex sitis de qua Jo. vij dicit dn̄s. Si quis sitit veniat ad me ⁊ bibat. Quod potest esse aliud thema pro feria. iij. post dn̄icam de passione. Uel est triplex esuries. Lu. j. Esurientes impleuit bonis.

Articulus primus de triplici desiderio humane nature.

p

Rimū desideriū est naturale. Et hoc tripliciť ꝯsiderare valemus. Primo s̄m q̄ est in natura incorrupta. Scd̄o s̄m q̄ est in natura corrupta. Tertio s̄m q̄ est in natura libera.

De triplici desiderio eternorum quod habet natura humana cum non est corrupta. Ca. j.

p

Rimo ꝯsiderem⁹ desideriū s̄m q̄ est in natura incorrupta. Ad cuius intelligentiā notanduz est. q̄ cum deus sit termin⁹ ⁊ vltimus finis oium motionū aie rōnalis: sitq̄ desideriū eius cumulatissima plenitudo. ac oium laboꝝ eius pax exuꝑans oēm sensum. Hic est q̄ aia iam beata amore castissimo tribus potentijs suis in deum trinū ⁊ vnū ꝑ gloriā ꝯtinue fert̃ ⁊ trāsformat̃: ⁊ h̄ q̄ ad tres aie vires. Primo q̄ ad vim rōnalem. scd̄o quo ad vim ꝯcupiscibilē: tertio q̄ ad vim irascibilez

Primo inq̄ q̄ ad vim rōnalem. Habz eni virtus intellectiua seu rōnalis qn̄cūq̄ ē a tenebris ⁊ a corruptiōe remota castissimo amore ⁊ imaculatissimo desiderio ipsi p̄me atq̄ lumiose veritati adherere. ⁊ in ipsa ꝑ gloriā trāsformabilit̃ ferri vt ex ipsa luceat. ⁊ ab ipsa illuminet̃. vt in ipsa quiescat: ⁊ ex ipsa satietur. btificet̃. simul ⁊ glorificet̃. Qd̄ ⁊ btūs Joh. in. j. cano. sua. c. iij. breui sermōe insi-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-493/0610
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG